

ET ORD MED PÅ VEJEN

TILLÆG

NR. 51/52

25. december 2022
122. årgang

Derfor er juleevangeliet ikke et eventyr

Overraskende mange danskere ser nok juleevangeliet som en lige så integreret del af julen som rødkålen, juletræet og julekalenderen – et rigtig godt juleeventyr

Der er noget eventyrligt over juleevangeliet. Vi kender fanfaren i juleevangeliet utroligt godt. »Og det skete i de dage...« Ja, det lyder næsten som »Der var engang...«.

Mange af os kan næsten også fornemme duften af gran, synet af julelysene og tonerne af julesalmerne, når vi hører juleevangeliet. Det er en tekst, som har en indiskutabelt stærk forbindelse til vores julefejring og står lige så indiskutabelt stærkt i vores erindring.

Men selvom vi måske tænker sådan, så er juleevangeliet ikke et eventyr. Den danske forfatter Poul Hoffmann skrev, at Lukas, som skrev evangeliet, hvori juleevangeliet optræder, slet ikke egner sig som

eventyrforfatter: »Hvis nogen ville skrive eventyr på den måde, måtte han hellere slå sig på kaninavl.«

Jeg er ikke så fortrolig med litteratur, som Poul Hoffmann var det – så jeg tager ham på ordet. For der er særligt tre forhold i juleevangeliet, der gør, at jeg heller ikke tror, at Lukas vil fortælle eventyr, men vil berette om historiske kendsgerninger.

Eventyret om Kvirinius

Vi læser i begyndelsen af juleevangeliet, at Maria og Josef skal rejse til Betlehem, fordi kejser Augustus vil tælle borgerne i sit rige, og at det foregik, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Her konstaterer historikere: »Lukas tager fejl. Der var ikke en folketælling i år 0, og Kvirinius blev først statholder i Syrien nogle år senere.« Men

Foto: evgenyatamanenko © Getty Images

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK
70 300 150

Pastor emeritus
Ole Larsen, Aarhus,
holder andagt i
uge 1, 1.-7. jan.

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

To minutters
andagt hver
dag i en uge

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark. ISSN 0901-2362

Ekspedition: Indre Missions Hus, Korskærvej 25, 7000 Fredericia. Tlf. 82 27 13 37, e-mail: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, e-mail: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen, Indre Missions Tidende, tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord. Layout: Birgitte Bohsen Tryk: Jørn Thomsen Elbo A/S

her læser historikerne noget i teksten, der ikke er belæg for. For det første giver Det Nye Testamente os ikke dato på, hvornår Jesus blev født. Det er først senere, at nogle har besluttet, at det var år 0.

Men der var en folketælling i år 6 f.Kr. hvor Saturnius var statholder i Syrien, og hvor Kvirinius havde en øverstbefalende rolle i Syrien. Og det græske ord for statholder kan ligeså vel oversættes til øverstbefalende.

År 6 f.Kr. giver i øvrigt også mening, fordi Kong Herodes den Store, som spiller en central rolle i forhold til de vise mænd, dør i år 4 f.Kr.

Eventyret om den idylliske stald

Senere i juleevangeliet læser vi om, at der ikke var plads til Maria og Josef i herberget, og derfor blev Jesus født i en stald. Mange af os har set juleoptrin, hvor Maria og Josef er gået fra kro til kro og har fået beskeden: »Der er ikke mere plads.« Optrinnet er kulmineret med den sagnomspundne stald, hvor Jesus blev lagt i en krybbe.

Men kroerne eller hotellerne var altså ikke overbookede, og Josefs slægtninge i Betlehem sendte ikke en højgravid kvinde ud i en kostald. Nej, det ville være utænkeligt. Med herberg menes der faktisk en form for gæsteværelse i huset hos Josefs slægtninge i Betlehem. Der var der ikke plads, og derfor fik Maria og Josef det opholdsrum, der var tilbage i huset: husdyrenes...

Eventyret om nogle væsentlige ord

Til slut i juleevangeliet læser vi, at hyrderne, der mødte englene på marken, kommer på barselsvisit hos Maria og Josef og fortæller om englebesøget. Og der står så:

»Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem.«

Det er en interessant indre fortæller, der kommer til udtryk her. Hvem har fortalt Lukas, at hyrderne fortalte Maria og Josef noget, som satte dybe spor?

Mange, mange år senere, da Paulus er på sine missionsrejser, er Lukas med. Paulus rejste rundt i Middelhavsområdet fra Jerusalem i øst til Rom i vest. På disse rejser har Lukas truffet både Jakob, Jesus' bror, og Johannes. Begge har haft en nær forbindelse til Maria! Lukas kan have fået beretningen fra dem, men det er bestemt heller ikke utænkeligt, at Maria stadig var i live på det tidspunkt, hvor Lukas samler materiale til evangeliet, og derfor har han kunne spørge hende: »Hvad skete der i grunden dengang, da Jesus blev født?« Og så har Maria kunne fortælle om mødet med nogle hyrder, som satte dybe, dybe spor!

Ikke et eventyr

Lukas digter ikke en gribende historie om en gudsøns mytiske fødsel. Han beskriver forholdene, som de var – sætter begivenheden ind i en troværdig historisk kontekst, skildrer et almindeligt, jævnt hjem i Betlehem, og så benytter han førstehåndskilder til at runde historien af.

Man kan ikke tro på et eventyr. Det giver ikke mening. Men det giver derimod mening at forholde sig til, at Jesus – Gud selv – kom til jorden for at dele eksistentielle grundvilkår med os og for at vise os en vej derhen, hvor livet og kærligheden kommer fra: Gud.

Glædelig jul!

Stefan Vase

Jeg trænger vist til nye briller

Jeg var til optiker for et par år siden. Her var beskeden, at mit syn var uforandret, og at jeg derfor ikke behøvede at ændre styrke eller få »glidende overgang« (det ultimative tegn på, at man er ved at blive gammel) i mine briller. Men – for ca. et års tid siden skete det. Jeg havde svært ved at fokusere på en gæsteunderviser fra bagerste række og fik ondt i øjnene, når jeg gjorde det.

Helt ubemærket

Mine øjne er ved at være af ældre dato, og derfor får musklerne i øjnene svært ved at regulere afstanden, så jeg kan se tydeligt. Det er kommet snigende igennem årene og altså med lidt større hastighed siden sidste optikerbesøg. Og det uden, at jeg har bemærket det.

Jeg er vildt glad for at kunne se. Faktisk tror jeg, at mit syn er den af mine sanser, jeg nødigst vil undvære. Men du og jeg kan faktisk gå hen og blive blinde – og det helt ubemærket.

Apostlen Johannes påstår faktisk i sit første brev i Bibelen, at man kan blive blind af mørke. Det giver ikke helt mening sådan fysiologisk, men Johannes taler også om at være

åndeligt blind. Hvis man vandrer i mørket og ikke vender sig mod lyset, ender man til sidst med at blive blind. Det sker ikke pludseligt, men gradvist og ofte helt ubemærket. Pludselig kan man ikke se noget, pludselig er der ikke mere lys – men et evigt mørke.

Mod lyset

Hvad er så kuren? Ja, for mit syn er der ikke meget håb. Jeg må nok resten af mit liv købe nye briller, der løbende er tilpasset udviklingen af mit syn. Men i forhold til det mørke, Johannes taler om, så er der en kur. Vi skal gøre som »de hellige tre konger«, som gik mod lyset – som søgte verdens frelser. Han, det lille barn i krybben, er dit og mit håb. Han er den, der kan give mig synet tilbage – så jeg kan se sandheden. Sandheden om mig selv. At jeg er elsket og villet på trods af mine fysiske skavanker, mit mørke og alt det andet, jeg slæber rundt på.

Tonny Dall Sørensen

